



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

לפני כבוד השופטת אסתר שטמר

המבקשים

1. אמיר אור

2. אולג ציפורן

3. יששכר כרמלי

ע"י ב"כ עו"ד יוחי גבע, עו"ד אסף פינק ועו"ד אמיר ישראלי

נגד

המשיבות

1. Facebook Inc

2. Facebook Ireland Ltd

ע"י ב"כ עו"ד יואב אסטרייכר, עו"ד רותם גלעד ועו"ד חן שחם

החלטה

1
2 בקשה לתיקון בקשה לאישור תובענה ייצוגית שנובעת בעיקרה מקביעת בית המשפט העליון ברע"א
3 Facebook Inc 5860/16 נ' בן חמו (31.5.2018) ("עניין בן חמו") שתפורט להלן.
4
5

רקע

6 1. עניינה של בקשת האישור בטענת המבקשים כי המשיבות Facebook, Inc. ("פייסבוק אינק")
7 ו Facebook Ireland Limited ("פייסבוק אירלנד") הפרו הוראות שונות בדין הישראלי
8 כאשר אספו מידע שלא כדין בנוגע למשתמשי פייסבוק שהורידו אפליקציות מסוימות
9 למכשירים ניידים בעלי תכנת הפעלה מסוג אנדרואיד.
10

11 2. בקשת האישור המקורית הוגשה ביום 8.4.2018 והתבססה על הדין הישראלי.
12 ביום 31.5.2018 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין בן חמו שקבע כי ההתייחסות
13 למקום השיפוט שבסעיף 15(1) לתנאי השימוש של פייסבוק אירלנד מקפחת.
14 אשר לברירת הדין - נקבע כי לא הוכח שהתניה מקפחת וכי "יש לברר בישראל את בקשת
15 האישור ככל שהיא נוגעת לפייסבוק אירלנד, על פי הדין המהותי של מדינת קליפורניה" (שם,
16 בפסקה 44).

17 המבקשים הגישו בקשה לתיקון בקשת האישור בהתאם, וצרפו אליה חוות דעת עו"ד אדי
18 מאירי שהתייחסה לדין הקליפורני וראויות נוספות. בהסכמת הצדדים נמחקה בקשה זו, תוך
19 שהותר למבקשים לשוב ולהגיש בקשה מתאימה.
20



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

הבקשה לתיקון בקשת האישור

3. ביום 10.9.2019 הוגשה בקשה נוספת לתיקון בקשת האישור ("בקשת התיקון השנייה"), היא הבקשה שלפניי. עיקרו של התיקון בצירוף חוות דעתו של עו"ד אדי מאירי שמתייחסת לדין הקליפורני. המבקשים טענו כי נסיון להגיע להסדר דיוני לא צלח אולם קבלו את עמדת בית המשפט ואת עמדת המשיבות שלפיה יש לטעון את עילות התביעה לפי דיני מדינת קליפורניה גם בבקשת האישור ולא רק על דרך של הפנייה לחוות הדעת. באשר לכתבי טענות שהוגשו בהליכים בארה"ב - המבקשים סבורים כי אין מניעה לצרפם. המבקשים לא הסכימו להגביל את הטענות כלפי פייסבוק אירלנד לטענות לפי הדין הקליפורני מטעמים משפטיים, ומשום שטענות אלה נכללו במסגרת בקשת האישור מלכתחילה, וסברו כי אין עילה לדרוש את מחיקתן. בנוסף ציינו כי הקבוצה כוללת גם "כל אדם, המצוי ברשימת אנשי הקשר של אותם לקוחות, אשר מידע אודות נתוני התקשורת שלו נשאב כתוצאה מכך", וכי תת קבוצה זו רשאית לתבוע את המשיבות לפי הדין הישראלי.

המבקשים התנגדו לכוונת ב"כ המשיבות לבקש מחיקה על הסף ביחס לפייסבוק אינק (עמ' 4, שורה 5 בפרוטוקול), וטענו כי אין הסכמה בעניין זה וכי בקשה כזו אינה רלוונטית לשלב תיקון הבקשה. עם זאת, המבקשים הוסיפו בבקשת האישור המתוקנת פסקה שמבהירה כי הטענות המפורטות בה מתייחסות למשיבות יחדיו, תוך הפניה להוראות הפרטיות של המשיבות שצורפו לבקשת האישור המקורית.

3. המשיבות התנגדו לבקשת התיקון השנייה וטענו כי היא מבקשת שוב להעלות עילות תביעה נגד פייסבוק אירלנד לפי שתי מערכות דינים, ולהוסיף ראיות בלתי קבילות מבלי לצרף תצהיר לתמיכה בהן; כי הבקשה מוסיפה סעד חדש נגד פייסבוק אירלנד, פיצויים עונשיים, בניגוד לסעיף 20(ה) בחוק תובענות ייצוגיות; כי בבקשת התיקון השנייה נטען לראשונה כי פייסבוק אינק היא "מעוולת במשותף" יחד עם פייסבוק אירלנד על מנת להשאיר את פייסבוק אינק כמשיבה בהליך; וכי למרות הסכמת המבקשים שלא לכלול עילות תביעה על דרך ההפניה, בקשת התיקון השנייה מבקשת להסוות הפניות לחוות הדעת, כך שחלקים מחוות הדעת שלא נכללו בבקשת האישור המתוקנת עשויים להיות רלוונטיים לתובענה.

4. המבקשים הגיבו וטענו כי יישמו במלואן את הערות בית המשפט; כי ההסדר הדיוני אינו אוסר על העלאת טענות כלפי פייסבוק אירלנד לפי הדין הישראלי; כי כתבי טענות מהליך משפטי רלוונטי המתנהל בארה"ב בסוגיה זו הם ראיה קבילה; כי סוגיית הפיצויים העונשיים רלוונטית לשלב הדיון בבקשת האישור ולא לשלב התיקון, ומדובר ממילא בסוגיה מורכבת ותקדימית; כי הטענה שהמשיבות מעוולות במשותף אינה טענה חדשה; כי בקשת האישור המתוקנת כוללת



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

את כל העילות והעובדות הרלוונטיות; וכי חוות דעת המומחה אינה מרחיבה את חזית הטיעונים.

5. בדיון שהתקיים ביום 11.11.2019 טען ב"כ המבקשים כי מעולם לא הסכים לוותר על טענותיו לפי הדין הישראלי. ב"כ המשיבות הדגיש כי הנקודה העיקרית היא שהמבקשים אינם טוענים כי הדין הקליפורני מקפח. באשר לראיות שבקש להוסיף הצהיר ב"כ המבקשים כי אינו מבקש להסתמך על עובדות שנכללו בהליכים הייצוגיים בארה"ב ו/או על נספחיהם, אולם ב"כ המשיבות לא הסתפק בהצהרה זו. כפי שנכתב לפרוטוקול, ב"כ המבקשים הסכים למחוק פסקאות מן הבקשה מתוקנת.

בהחלטה מאותו דיון נקבע כי לאחר דיון ארוך וממצה בכל אחת מן הטענות שטענו הצדדים, תינתן החלטה בשאלות שנותרו בלתי מוסכמות. עם זאת, השאלה העיקרית, האם פסק דין בן חמו מהווה מעשה בית דין בשאלה אם ביחסים שבין פייסבוק אירלנד לבין המשתמשים יחול דין קליפורניה אם לאו, עומדת לדיון בתיקים אחרים (ת"צ 17-06-66426 ות"צ 16-12-17780) שבהם הצדדים אמורים להשלים הגשת מסמכי בית דין. מסיבה זו קבעתי כי החלטתי בבקשה שלפניי תינתן רק לאחר עיון באותם תיקים, ואולי גם לאחר החלטה בשאלה שהוצבה שם.

דיון והכרעה

תיקון בקשה לאישור תובענה ייצוגית

6. ברע"א 4778/12 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עו"ד אופיר נאור (19.7.2012) קבע כב' הנשיא א' גרוניס:

"... הדרך הדינונית הראויה לבחינת מידת הצידוק בהוספת החומר החדש, כמו גם הטענות המתייחסות לאותו חומר, הינה הגשת בקשה למתן היתר לצירוף החומר או בקשה לתיקון בקשת האישור. היה ותוגש בקשה כאמור יידרש בית המשפט לבחון האם יכול היה המשיב, בשקידה ראויה, לצרף את החומר החדש כבר לבקשת האישור" (שם בפסקה 9).

בבר"ס 4303/12 תמר אינסלר נ' המועצה האיזורית עמק חפר (22.11.2012) נדרש בית המשפט העליון פעם נוספת לתיקון בקשה לאישור תובענה ייצוגית, וקבע:

"שלילה קטגורית של האפשרות לתקן בקשה לאישור לשם הוספת עובדות וראיות שניתן היה לגלותן בשקידה סבירה לפני הגשת בקשת האישור – אך הן דרושות להכרעה בשאלה האמיתית השנויה במחלוקת – עלולה לפגוע



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

באינטרס הקבוצה ובאינטרס הציבור פגיעה שאינה מידתית" (שם, בפסקה 17).

לבסוף, סיכם בית המשפט כי:

"בקשה לתיקון של בקשה לאישור תובענה ייצוגית תיבחן לפי אמת-המידה שהתוותה בפסיקתנו לתיקון כתבי טענות, תוך מתן משקל למאפייניו הייחודיים של הליך התובענה הייצוגית והשלכתם על האינטרסים המתחרים: אינטרס הציבור בניהול תובענות ייצוגיות מוצדקות, בעיית הנציג המובנית, פער המידע האינהרנטי בין הצדדים, והצורך לפרוש במועד הגשת בקשת האישור את התשתית העובדתית, המשפטית והראייתית כולה. מנגד, בית המשפט יביא בחשבון את הסכנות הטמונות בניצול לרעה של מוסד התובענה הייצוגית לציבור ולנתבע: החשש מתובענות סרק שאינן מגלות עילה והחשש לשימוש בתובענה הייצוגית לצורך יצירת לחץ בלתי הוגן על הנתבע" (שם, בפסקה 20).

וברע"א 3955/19 פלאפון תקשורת בע"מ נ' הילה שירזי פסקה 12 (30.04.2020) חזר בית המשפט והדגיש:

"אמות המידה לבחינת בקשה לתיקון בקשה לאישור תובענה ייצוגית נדונו זה מכבר ב-עניין אינסלר. בהלכה זו נקבע כי יש לנקוט בגישה ליברלית ביחס לבקשה לתיקון בקשת אישור המוגשת בשלבים מוקדמים של ההליך הייצוגי, בדומה לגישה הנוהגת בהליכים אזרחיים "רגילים" ובמיוחד לנוכח האינטרס הציבורי שמגולם בניהול תובענות ייצוגיות ראויות. בהינתן האמור, נקבע שככל שעל פני הדברים נראה שבקשת האישור איננה בקשת סרק וקיים יסוד סביר להניח שהתיקון המבוקש יתרום להכרעה במחלוקת בין הצדדים, יש לנקוט ביד רחבה כלפי קבלת בקשת התיקון; ולצד זאת, הובהר כי יש להיזהר פן מנגנון זה ינוצל לרעה וישמש לעריכת "מקצה שיפורים" בבקשת אישור שהוגשה בחופזה וללא שקידה ראויה".

(ראו גם: רע"א 1200/15 יוניון מוטורס בע"מ נ' דן ברליצהיימר פסקה 9 (30.3.2015); רע"א 1162/15 אייל אשכנזי נ' JAMES RICHARDSON PROPRIETARY L.T.D (3.5.2015)).

פסק הדין בעניין בן חמו

7. בעניין בן חמו הוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד פייסבוק אירלנד ונגד פייסבוק אינק. המשתמש נדרש לאשר תנאי שימוש עם פייסבוק אירלנד, שכללו תניית מקום שיפוט, שלפיה כל סכסוך בינה לבין המשתמשים שנוגע לתנאי השימוש או לפייסבוק יידון בבית משפט במדינת קליפורניה; ולצידה תניית ברירת דין שקבעה כי הסכסוך יוכרע על פי דיני מדינת קליפורניה.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

- 1 נקבע כי תנאי השימוש מהווים חוזה אחיד וכי המסגרת הנורמטיבית להכרעה היא חוק החוזים
2 האחידים, תשמ"ג - 1982 (שם, בפסקה 20).
- 3 הנשיאה חיות בחנה אם התניות הנ"ל הן תניות מקפחות בחוזה אחיד, וקבעה כי לענין סמכות
4 השיפוט לא עלה בידי פייסבוק לסתור את חזקת הקיפוח שבסעיף 4(9) בחוק החוזים האחידים,
5 ומשום כך נותרה בעינה הקביעה כי תניה זו מקפחת ובית המשפט הורה על ביטולה (שם,
6 בפסקה 40).
- 7
- 8 8. לעומת זאת, באשר לתניית ברירת הדין נקבע כי לא הוכחה תחולת חזקת הקיפוח בסעיף 4(8)
9 בחוק החוזים האחידים:

10 "הנטל להוכיח כי תנאי מסוים בחוזה אחיד בא בגדר אחת מחזקות הקיפוח
11 הקבועות בסעיף 4 לחוק, מוטל על הלקוח (ראו: לוסטהויז ושפניץ חוזים
12 אחידים בעמ' 198) ובענייננו על המשיב. במקרה דנן לא הוצגו ראיות לכך
13 שהכרעה בבקשת האישור על פי דיני מדינת קליפורניה תשלול מהמשיב את
14 האפשרות להעלות טענות מסוימות. משכך לא הוכחה על ידו תחולתה של
15 חזקת הקיפוח הקבועה בסעיף 4(8) לחוק החוזים האחידים והנטל להוכיח
16 שתניית ברירת הדין היא תניה מקפחת, נותר לפתחו" (שם, בפסקה 42).

17 בית משפט העליון הגיע למסקנה כי לא עלה בידי התובע להרים נטל זה:

18 "שיטת המשפט בקליפורניה היא בעלת מאפיינים דומים לשיטת המשפט
19 בישראל ונחשבת לאחת המתקדמות בעולם בתחום התובענות הייצוגיות.
20 התקדימים והחוקים במדינה זו הם בשפה האנגלית המובנת לרבים מתושבי
21 ישראל והם נגישים באמצעות האינטרנט. בנסיבות אלו, ניתן להניח כי אדם
22 המבקש לנהל תובענה ייצוגית על סך 400 מיליון דולר, לא יירתע מתניה בחוזה
23 אחיד הקובעת שתביעה זו תוכרע על פי דיני מדינת קליפורניה. זאת, להבדיל
24 ממקרים דוגמת זה שנדון בעניין קלינגהופר שם קבע החוזה האחיד כי על
25 התביעה להיות מוכרעת על פי דיני סינגפור. בנוסף על כך, מקובלת עלי טענתה
26 של פייסבוק אירלנד כי תניית ברירת הדין באה להגן על אינטרס עסקי
27 לגיטימי וכי יכולתה לכלכל את צעדיה בצורה מושכלת תלויה בכך שתהיה
28 כפופה למערכת דינים אחת, בייחוד בהינתן ההיקף האדיר של המשתמשים
29 בפייסבוק הפרושים בכל רחבי הגלובוס. בנסיבות אלו, באיזון שבין האינטרס
30 של משתמשים ישראלים בפייסבוק שתובענות ייצוגיות נגד פייסבוק אירלנד
31 יוכרעו על פי דיני מדינת ישראל ובין האינטרס של פייסבוק אירלנד לתכנן את
32 צעדיה באופן שלא יחשוף אותה לתובענות ייצוגיות לתשלום פיצויים בסכומי
33 עתק על פי דין אחד ולא על פי אין ספור דינים, נראה לי כי יש להעדיף את



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

האינטרס של פייסבוק אירלנד וכי אין בתניית ברירת הדין משום הגנת יתר
על אינטרס זה".

משום כך נקבע:

"בנסיבות המקרה דנן אין לראות בתניית ברירת הדין שבסעיף 15(1) לתנאי
השימוש תניה מקפחת ואין מקום להתערב בה" (שם, בפסקה 43).

כלומר שעל המבקש מוטל להוכיח כי תנאי בחוזה אחיד בא בגדר אחת מחזקות הקיפוח
שבסעיף 4 בחוק החוזים האחידים. באותו מקרה נקבע כי המבקש לא הרים את הנטל המוטל
עליו להראות כי דיון לפי הדין הזר ישלול או יגביל את זכותו להעלות טענות מסוימות, ולכן
נותרה התניה בעינה.

ההחלטות בת"צ 66426-06-17 ות"צ 17780-12-16

9. ביום 4.11.2020 ניתנה החלטתי בשתי בקשות לתיקון בקשות לאישור תובענות ייצוגיות (ת"צ
66426-06-17 ות"צ 17780-12-16 "בקשות האישור הקודמות"). המחלוקת העיקרית בקשר
לבקשות התיקון נגעה לאופן הקריאה בפסק דין בן חמו. המשיבות בכל אחת מבקשות האישור,
Facebook Ireland Limited ("פייסבוק"), ו- Instagram LLC ("אינסטגרם"), טענו כי לפי
פסק דין בן חמו ותניית ברירת הדין בתנאי השימוש בין לבין המשתמשים - נדרשים המבקשים
להגיש תביעותיהם לפי דיני מדינת קליפורניה. המבקשים טענו כי הקביעה בעניין בן חמו בדבר
חלות הדין הקליפורני נטועה בנסיבות הספציפיות שם, שבהן המבקש לא הרים את הנטל
להוכיח חזקת קיפוח של התנאי.

הבקשות לתיקון בקשות האישור כללו שני נושאים עיקריים כשהרלוונטי לענייננו הוא **צירוף
חו"ד מומחה לדין הזר**, על מנת לנסות ולהוכיח כי בנסיבות העניין תניית ברירת הדין מקפחת.
סברתי כי פסק דין בן חמו אינו מהווה מעשה בית דין בענין הדין החל. על כן, ובהתחשב
בשיקולים שעל בית המשפט לשקול בדיון בבקשה לתיקון בקשת אישור – **קיבלתי את התיקון
המבוקש.**

10. עוד נקבע באותה החלטה כי בעניין בן חמו לא נקבע ממצא עובדתי לעניין החזקה שבסעיף 4(8)
בחוק החוזים האחידים, שכן הדין הקליפורני לא נבחן המהותית. נאמר רק: "**במקרה דנן לא
הוצגו ראיות לכך שהכרעה בבקשת האישור על פי דיני מדינת קליפורניה תשלול מהמשיב את
האפשרות להעלות טענות מסוימות**" (ההדגשה שלי – א"ש). קביעה שנובעת מטעם משפטי ולא
מטעם עובדתי.

על מנת לקבוע אם נשללה זכות הלקוח להשמיע טענות מסוימות לפי דין קליפורניה, או הוגבלה,
יש להיזקק לחוות דעת מקצועית ביחס לדין בקליפורניה. חוות דעת לעניין הדין הזר לא הונחה



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

לפני בית המשפט העליון. בהכרח הוא לא נדרש לשאלה המהותית של תנאי הדין בקליפורניה ואם יש בהם משום קיפוח. בנסיבות אלה סברתי כי פסק הדין בענין בן חמו לא קבע הלכה כללית ביחס לתחולתה של חזקת הקיפוח על תניית ברירת דין שמפנה לדין בקליפורניה.

11. המבקשים לא טענו כי תניית ברירת הדין מקימה את חזקת הקיפוח שבסעיף 4(8) בחוק. כך גם לא צורפה חוות דעת מומחה לדין הזר שלפיה ההגנה בדין הקליפורני דלה ומקפחת. אדרבא, המבקשים טוענים כי יש להם "עילות תביעה טובות" נגד פייסבוק אירלנד לפי דין קליפורניה (פסקה 36 בבקשת האישור המתוקנת בשנית), וחוות הדעת מציינת זאת במפורש:

בפסקה 27 בחוות הדעת נכתב: "על פי הדין בקליפורניה, מסכת העובדות המתוארות בבקשת האישור (ובתביעת וויליאמס) מקימה לתובעים הייצוגיים ולקבוצה – בהנחה שהתביעה תתנהל על פי הדין בקליפורניה – עילות תביעה הנובעות ממספר חיקוקים או שמקורם ב – Common Law....".

כך למשל, באשר להפרת חוזה המומחה סבור כי "בכל אלה נראה שפייסבוק הפרה את החוזה עם המשתמשים, בכך שליקטה מידע אודותיהם ללא הסכמתם ובניגוד להתחייבותה...". המומחה הבהיר כי "עצם הטענה לנזק קונקרטי בפועל כתוצאה מהפרת החוזה הנטענת מספיקה כדי לעבור את המשוכה של זכות העמידה" ולהבנתו "אילו נדונה העילה בקליפורניה, בית המשפט היה מכיר בנזק "כנזק בפועל" ולתובעים היתה עילת תביעה טובה" (שם, בפסקאות 66,67).

בפרק הסיכום מציין המומחה כי "מתוך האמור לעיל עולה, שאם תידון התביעה בעילות תביעה המיוסדות על הדין בקליפורניה ועל פי הדין הקליפורני כמתואר לעיל, הבקשה לאישור תובענה ייצוגית צריכה להתקבל. ויש לתובעים הייצוגיים וחברי הקבוצה עילות תביעה טובות בגין הפגיעה הנטענת שספגו מפייסבוק....." (שם, בפסקה 98).

12. חוות הדעת גם אינה תומכת בטענת ב"כ המבקשים כי הגנת הדין בקליפורניה בקשר לזכות לפרטיות פחותה מזו שניתנת בדין לישראלי. בין היתר המומחה מציין כי פרטיות היא זכות חוקתית מוגנת בחוקת קליפורניה; כי קיימת זכות פרטיות גם כלפי גורמים פרטיים; כי במקרה הנדון הטענה היא לא רק לנזק שנגרם בעצם חשיפתו של מידע אישי אלא שגם נמסרו נתונים אישיים שמהווים ניתוח התנהגות; כי הדין הקליפורני מכיר בכמה עילות עיקריות של חדירה לפרטיות; וכי למשתמשים זכות לפיצוי בגין עגמת נפש ולחילוט רווחיה של פייסבוק כתוצאה מהחדירה לפרטיות (עמ' 12-9 בחוות הדעת).



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

בין שהתיקון המבוקש עולה בקנה אחד עם ההסדר הדיני עליו הסכימו הצדדים בין שלא -
משלא הוגשה חוות דעת שמלמדת על קיפוח, יש להחיל את שנפסק בעניין בן חמו באופן שיחול
על בקשת האישור כלפי פייסבוק אירלנד דין קליפורניה. חו"ד עו"ד מאירי מתקבלת לצורך
הוכחת הדין הזר.

מחיקת ראיות וטענות מבקשת האישור המתוקנת

13. המשיבות בקשו למחוק את הראיות שצורפו לבקשת התיקון, וטענות אחדות בבקשה המתוקנת
בשנית.

14. ככל שמדובר בראיות שהיו בידי המבקשים לפני הגשת בקשת האישור, או שהמבקשים יכולים
היו בשקידה ראווה לצרפן לבקשת האישור – אין להתיר את צרופן אלא אם הן נחוצות לבירור
השאלה שבמחלוקת; הן אינן מכבידות על ניהול ההליך; לא היה שיהוי בהגשתן; ואין מדובר
בנסיון בדיעבד לתקן בקשה בלתי מבוססת (ת"צ (מחוזי מרכז) 40363-07-15 **אורנה יוסטר נ'**
ד"ר דב קליין פסקה 13 (10.8.2016) (ערעור נדחה ברע"א 7716/16, מיום 2.1.2017)). אבחן את
הראיות והטענות:

א. **מסמכים מהליך שמתנהל בארה"ב**: החלטה מיום 18.12.2018 בבקשה לסילוק על הסף ב
Williams et al. v. Facebook INC, Case No. 3:18-cv-01881-RS. ("החלטת
וויליאמס"); וכתב תביעה מתוקן ומאוחד ב – Olin et al. Facebook INC., Case No. 3:18-cv-01881-RS.
שהוגש ביום 22.1.2019 ("תביעת וויליאמס").

נספחים אלו לא היו בידי המבקשים במועד הגשת הבקשה המקורית אלא נוצרו בשלב
מאוחר יותר. בדיון הבהיר ב"כ המבקשים כי הם "לא מבקשים להסתמך על עובדות
שנכללו בהליכים הייצוגיים בארה"ב ו/או על נספחיהם" (עמ' 11, שורות 30-32).
ככלל, שימוש בפסק דין ללא תהליך של קליטה בישראל אפשרי כראיה לעצם נתינתו, אולם
לא כראיה לאמיתות האמור בו (סיליה וסרשטיין פסברג **משפט בין-לאומי פרטי** 539, 542,
551 (2013)). **משום כך אני מתירה את צירוף תביעת וויליאמס ואת החלטת וויליאמס.**
מובהר כי אין בהתרת הגשת הראיות כדי להצביע על מידת הרלוונטיות שלהן או על משקלן
(השוו: בש"א (מחוזי ת"א) 2378/04 **אלרואי יובל נ' PHILIP MORRIS**
INCORPRATED (24.2.2009)).



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

ב. מחיקת הטענה כי המשיבות מעוולות במשותף:

בסעיף 34 בטיטת בקשת האישור המתוקנת נכתב: "יצוין, כי כעולה ממדיניות הגנת הפרטיות של פייסבוק, המשיבות (כחלק מקבוצת פייסבוק) עושות שימוש משותף במידע הנאגר ולמעשה ניתן להניח כי הן מנהלות מאגר מידע משותף. לעניין איסוף המידע והשימוש בו, במאגר שאיננו חוקי, אחריותן של המשיבות הינה ביחד ולחוד ואין כל הבדל ביניהן..."

מדיניות הגנת הפרטיות של פייסבוק אמנם צורפה כנספח 8 לבקשת האישור המקורית אך לא נטען מפורשות לענין השימוש המשותף שהמשיבות עושות בה. אף על פי מצאתי לנכון לאשר את הוספת הטענה: התיקון המבוקש נחוץ לבירור השאלות השנויות במחלוקת; הוא התבקש בשלב מוקדם של ההליך, בטרם הוגשה תגובת המשיבות לבקשת האישור, כך שהוא לא מכביד עליהן משמעותית; והוא נובע לכאורה ממדיניות הגנת הפרטיות שצורפה כאמור כנספח לבקשה המקורית. מדובר בשאלה עובדתית שצריכה להתברר במסגרת בקשת האישור.

ג. מחיקת הסעד של פיצויים עונשיים: המשיבות טענו כי אין לפסוק פיצויים עונשיים לפי חוק תובענות ייצוגיות ויש למחוק את התייחסות אליהם מן הבקשה המתוקנת. הסעד של פיצויים עונשיים נטען לפי הדין הקליפורני, והשאלה כיצד יידון היא שאלה מורכבת, שאין לדון בה בשלב זה, ובנפרד מחוות הדעת המלאה.

ד. התייחסות המבקשים לעילות תביעה אחרות שנזכרות בחוות הדעת אך לא נטענו בבקשה המתוקנת: המשיבות טענו כי המבקשים מנסים פעם נוספת להכניס על דרך ההפניה עילות תביעה שנטענו רק בחוות דעת המומחה. המבקשים טענו כי בקשת האישור כוללת את כל העילות והעובדות וכי אינם חייבים לכלול כל מילה שמופיעה בחוות הדעת גם בבקשת האישור עצמה.

בסעיף 104 בבקשה המתוקנת בשנית צוין כך: "יצוין, כי חוות הדעת כוללת התייחסות נרחבת לעילות התביעה ולעניינים משפטיים נוספים, באשר בחלק מהמקרים נעשה למען הזהירות. חוות הדעת הינה חלק בלתי נפרד מבקשת האישור".

לא ברור מן הסעיף אלו מן הטענות בחוות הדעת הוא מאמץ. בקשת אישור צריכה להיות ברורה על מנת שניתן יהיה להבין ממנה מהו גדר המחלוקת. חוות הדעת אינה מגדירה את עילות התביעה ואינה מחליפה את בקשת האישור, אלא תומכת בה ראייתית (רע"א 1527/09 מדינת ישראל נ' אבו עודה פסקה 6 (14.10.2009); רע"א 2232/14 פלוני נ' בזק – החברה הישראלית לתקשורת בע"מ פסקה 6 (10.8.2014)).



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

"כתב תביעה צריך להיות מפורש וברור. אין מקום להסקת מסקנות מקטעי דברים, ממונחים כוללים או עמומים ומהפניות לדברי מומחים.

.....

..., מכל מקום, כאשר מתעוררת השאלה, האם טענת תביעה מסוימת כלולה בכתב התביעה אם לאו, התשובה לה לא תינתן תוך עריכת תמרונים פרשניים והסקת מסקנות" (עניין פלוני, בפסקה 6).

אזכיר, התיקון בשנית אמור היה לכלול מראש תיקון בקשת האישור ע"י הוספת הטיעונים המשפטיים שבחוות הדעת (דברי ב"כ המבקשים בעמ' 3, שורות 3-6). הסעיף המצוטט לעיל עומד בסתירה להצהרה, והוא עלול להביא לסרבול ההליך. משום כך אני נעתרת לבקשת המשיבה למחוק את סעיף 104 בבקשה המתוקנת.

סיכום

15. בקשת המבקשים מתקבלת באופן שאני מאשרת לצרף לבקשת האישור את חו"ד עו"ד אדי מאירי.

בקשת המשיבות למחיקת תביעת וויליאמס והחלטת וויליאמס, למחיקת הטענה בדבר מעוולות במשותף, ולמחיקת העתירה לפיצויים עונשיים - נדחית. ואילו בקשת המשיבות למחיקת סעיף 104 מן הבקשה המתוקנת - מתקבלת.

16. המבקשים יגישו בקשת אישור מתוקנת לפי החלטה זו ולפי התיקונים שהוסכמו בפרוטוקול, תוך 15 יום.

17. המשיבות תשבנה לבקשת האישור המתוקנת תוך 90 יום. תגובה לתשובה, ככל שיהיה בה צורך, תוגש תוך 30 ימים נוספים.

18. נקבע ק"מ בבקשת האישור, ליום 17.1.2022 בשעה 09:00.

19. הואיל והצורך בתיקון נבע מהלכה חדשה, ואילו בקשת המשיבות למחיקת התקבלה רק בחלקה - אין צו בדבר הוצאות.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"א, 29 יולי 2021, בהעדר הצדדים.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 8108-04-18 אור ואח' נ' Facebook inc ואח'

אסתר שטמר, שופטת

